

Servul servilor

Sâmbătă, 17 martie 2007

Gili Cârstea

Ieri discutam sugestia cuiva că “stăpânii” lumii viitoare ne vor trata cu superioritate și violență, motiv pentru care acum ne “educă” în spiritul subordonării totale folosind principiile frumoase ale evangheliei, precum mila, iertarea, non-violența, modestia și renunțarea la sine pentru binele celorlalți.

Deocamdată am avut parte de tratamentul marelui revoluționar galactic, și am văzut bine cum am fost tratați. Și o să mai vedem și mai bine curând, nicio grijă, când întreaga lume va fi transformată într-un gulag infernal, într-o planetă-pușcărie hidoasă, rece, pe frontispiciul căreia va domni sloganul binecunoscut: “Arbeit macht frei” (Munca te face liber).

Am avut parte și de câteva sclipiri ale caracterului celor în lumea cărora unii dintre noi vor păși curând. Am văzut frumusețea neprihănilor lor, lepădarea de sine pentru salvarea altora, iubirea când nu exista niciun motiv de iubire, iertarea pentru cele mai desperate cazuri, mila pentru opozanți îndârjiți.

Contrastul acesta șocant dintre “tratamentul” celor două lumi a strălucit pentru o clipă în fața ucenicilor lui Hristos adunați în camera de sus. Ei erau obișnuiți cu tratamentul stăpânitorilor acestei lumi, care așteaptă slujire de la supușii lor. Dar aici un Trimis al “lumii viitoare” ne-a arătat cum sunt tratați locuitorii acelor lumi. El a luat prosopul și ligheanul și a făcut din ele, pentru ochii noștri uimiți, scepstrul împărăției viitoare.

Petru a fost îngrozit. Domnul și Dumnezeuul lui să joace rolul unui servitor? Niciodată! Petru nici nu-și imagina că aici asistă la una dintre cele mai spectaculoase lecții despre caracterul stăpânilor lumii viitoare. În contrast marcant cu propaganda diavolului despre stăpânire și autoritate, Petru descoperea o măreție de caracter cu totul necunoscută societății lui sau civilizației umane. Creatorul și susținătorul întregului univers era un Serv al servilor, iar domnia de pe umerii Lui nu era altceva decât grija permanentă, serioasă, eficientă, pentru binele și prosperitatea celorlalți.

Pentru Petru, acesta a fost primul exemplu despre autenticitatea declarației lui Hristos: “Pentru că nici Fiul omului n-a venit să I se slujească, ci El să slujească și să-Și dea viața ca răscumpărare pentru mulți” (Mat 20:28). Domnul Hristos exprima aici un principiu divin pe care omenirea nu l-a cunoscut niciodată. În lumea neprihănilor, “importanți” și

“mari” sunt cei care slujesc altora și sunt dispuși să piară veșnic pentru răscumpărarea altora. Doar această pătrundere poate oferi o explicație acceptabilă pentru expresia “farmecul inegalabil” al lui Hristos.

Dar se întâmplă un lucru ciudat: De ce nu am auzit niciodată expresia “farmecul inegalabil al Tatălui”? De ce doar “al lui Hristos”? Dacă este adevărat ceea ce afirmă Hristos, că Tatăl locuia în El și acesta era motivul pentru viața Lui neprihănită, nu ar fi cazul să vorbim mai mult despre “farmecul inegalabil al lui Dumnezeu Tatăl”? Desigur, este adevărat că “cine M-a văzut pe Mine a văzut pe Tatăl”; tocmai de aceea este foarte potrivit să vorbim despre farmecul inegalabil al Tatălui nostru ceresc.

Cine Și-a dat viața “ca răscumpărare pentru mulți”? Tatăl. Pavel vorbește fără ambiguități: “Dumnezeu era în Hristos, împăcând lumea cu Sine” (2 Cor 5:19). Iar împăcarea aceasta constă în faptul că “pe când eram noi încă păcătoși, Hristos a murit pentru noi” (Rom 5:8).

Stăpânitorul acestei lumi nu știe nimic despre o asemenea dragoste și slujire. Tot ce poate face el este să arunce acuzații nefondate împotriva guvernării divine, în speranța că se vor găsi destui naivi care să creadă că lumea viitoare este clădită pe directivele nelegiurii ce stăpânesc lumea noastră. Nu vor rezista unor asemenea atacuri decât oamenii care știu, înțeleg și acceptă că legea nu este decât o transcriere a caracterului lui Dumnezeu, și că acest lucru se poate observa cel mai bine în viața lui Hristos.

Toți cei care cred că Dumnezeu calcă legea fără să devină nelegiuit vor deveni victime ale acestei propagande mincinoase despre violența și nedreptatea cu care vom fi tratați în lumea viitoare. Și, într-un fel sau altul, vor evita “educația” prin care suntem pregătiți să trăim în acea lume nouă.